

Ivents af Flertallet. Men endel af denne Besynderlighed falder jo bort, naar man lægger Mærke til, at det er forskjellige Flertal. Det er ikke absolut det samme Flertal, som vedtog den forrige Beslutning, der har givet sig til at tage Forslaget op igjen. Andre Læder, andre Willier og andre Grupperinger; det er Noget, vi se hvert Dieblis, saa der er aldeles ikke noget paafaldende dert, naar man ser virkelig tilbunds i Sagen. Dernæst blev det omtalt, at Lovforslaget skulde være en politisk Forøring til Conseilspresidenten. Jeg agter ikke at stemme for dette Forslag som en Forøring til Conseilspresidenten; men jeg agter at stemme for det, fordi jeg finder, at, efter at der var givet en Lov af den Art, som har givet Anledning til dette Jernbaneanlæg, og der saa skete et Omslag med Hensyn til det Princip, hvorefter Jernbaner skulde anlægges, i Forbindelse med at uheldige Konjunkturer indtraf, saa skal man ikke lade de Kommuner og Private, der have handlet i god Tro til den Lovgivning, som har ført dem ind paa dette Spor, komme til at undgælde ubillig. Det forekommer mig, at, naar de nu miste det Halve af det, de have indskudt, er det en tilstrækkelig Præmie, de derved maa yde, fordi de have faaet denne Jernbane tidligere, end Staten selv vilde have anlagt den. Dernæst kan det ikke nytte at lade, som om det var en Lokalbane. Ingen kan dog negte, at den ene Del deraf, fra Grenaa til Randers, vil om kort Tid, saasnart blot Lange-Silkeborgbanen bliver anlagt, være et Led i en gennemgaaende Bane fra Ost til Vest i Sylland, og der er meget god Grund for Staten til at erhverve en saadan Bane, naar den er der, og naar den kan faae dem for bedre Kjøb, end den selv kunde have anlagt den for, saaledes som Tilfældet er her. Altsaa, der er ikke her Tale om nogen politisk Forøring til Conseilspresidenten, men der er Tale om at forhindre Willighed mod en stor Egn, der har handlet i Genhold til en Lov, hvorved den er bleven ført ind derpaa, om end maaste mindre fremsynet — det kan gjerne være, og Andet kan man heller ikke vente af den store Mængde, der har tegnet sig for dette Foretagende. Jeg kan aldeles ikke heri se det Mindste, der skulde virkelig være til Stude for Statskassen eller af den Art, at man kunde stemple det som Noget, der var uøst i vort parlamentariske Liv. Derfor skal jeg trostlig modstaa alle de Angreb, som komme fra det ærede Medlem, der jo har stillet sig sjenkelig til denne Sag hele Tiden, og aldeles ikke vige tilbage fra den Stilling, jeg indtager til Forslaget, ligesom jeg haaber, at de Mænd, der have indbragt Lovforslaget, ville vedblive at bestræbe sig for at sætte det igjennem.

Læder: Maa jeg først gjøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem for Veite Amts 2den Valgkreds (Berg), hvis Foredrag for

Størstedelen dreiede sig om den Overensstemmelse, der i Slutningen af næstforrige Samling var med Hensyn til Jernbaneanlæg. Den Maade, hvorpaa den Sag dengang blev behandlet, indeholder efter min Opfattelse den eneste Undskyldning, der kan gives for, at den Sag, der her er Tale om, nu behandles paa den Maade, som Tilfældet er; thi dengang fandt netop det Samme Sted, som det ærede Medlem nu anser over, nemlig at man tilveiebragte et Flertal, der enedes om visse Baner, af hvilke Nogle havde Interesse for Nogle og Andre Interesse for Andre, med Udelukkelse af visse Baner. Man holdt op med disse Baner, da man havde faaet et Flertal for de Baner, man selv vilde have; men alle de, der dengang bleve tilfidsatte, have naturligvis nu den samme Opfordring til at staae et Flertal tilveie for deres Baner som de, der fik Banerne, havde til at staae sig et Flertal for deres, og da der som bekendt her i Thinget gives en vis Gruppe, der støtter alle mulige Jernbaneanlæg, er det derved blevet let at faae det fornødne Flertal for de Baner, man ønsker. Nei, man skulde ikke for 1½ Aar siden have aabnet Sluserne, saaledes som man dengang gjorde; thi dert ligger Hovedfeilen. Men isvrigt vedrøre disse Betragtninger ikke særligt nærværende Lovforslag, men nærmest de næste paa Dagsordenen. Indholdet af det foreliggende Lovforslag stod ganske udenfor de Lovforslag. Regjeringen forelagde i Begyndelsen af 1879, og jeg maa maaste bemærke til det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Singerslev), at naar han gjorde gjældende, at hvad Folkethinget nu gjorde, var kun at optage et Forslag af Regjeringen, og man kunde jo under saadanne Omstændigheder ikke undres over, at Regjeringen gik ind paa Lovforslaget, saa gjælder dette ikke om dette Lovforslag; thi dette Lovforslag har Regjeringen aldrig indbragt. Det var et andet Forslag, Regjeringen indbragte om samme Sag, et langt, langt bestædner Forslag, og det blev tilbagevist paa det Bestemteste af Folkethinget dengang. Det angik imidlertid slet ikke Kjøb af Banerne, men kun, at Staten skulde laane dem Penge til Indløsning af deres Gjæld til Handelsbanken, og det var i finantseel Henseende en Operation, som der maaste ikke kunde siges saa meget imod; under alle Omstændigheder var det himmelvidt forskjelligt fra dette Forslag. Nei, det maa hævdes lige overfor ærede Medlemmer fra den modsatte Side, at dette Forslag har Regjeringen aldrig indbragt; Regjeringen har aldrig foreslaaet, at vi skulde kjøbe Randers-Grenaa- og Aarhus-Nyombanen. Nu sagde det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), imidlertid, at vi havde en moralsk Forpligtelse overfor de paagjældende Egne, thi, sagde han, Loven har ført de paagjældende Private og Kommuner ind paa det Spor, de ere komne ind paa, og hvorved de have lidt Tab paa Grund af uhel-